

VİSALE YOLCULUK

VAHİT GÖKTAŞ

Visale Yolculuk
Vahit Göktaş

ISBN978-605-5932-32-9

1. Baskı: Mart 2014
Sertifika No: 13858

Mizanpaj: Tavoos
Sayfa Düzeni: Tavoos
Kapak: TN İletişim
Baskı: Ankamat Mat.

ilâhiyât

Cinnah Cd. Kırkpınar Sk. 5/4 Çankaya / Ankara
Tel: (0312) 439 01 69 Faks: (0312) 439 01 68
ilâhiyâyayin@gmail.com

BİR BÜYÜK VELİ DR. MÜNİR DERMAN'IN AHİRETE İRTİHALİNİN 23. YILI ANISINA

Allah'a secde ettiğin yüzü, başkalarına karşı zillete düşürmemeğe gayret et;azîz olursun.
Hakkın nimetlerinin şükürünü eda et...Nimet gelir, şükürü göremezse gider...
Sakın kimseye hakaret gözüyle bakayım deme.
Unutma ki Allah'ın dostları binbir şekil, kıyafet içinde gizlidirler.
Halkın seni methetmesiyle zevk duyma, zemmetmesinden de acı çekme...
Hak kuvvetlidir derler; sakın inanma. Bu lâf câhil sözüdür.
Kuvvet "Hak" tadır, unutma.
Hak için zahmet çek...

Allah Teâla şöyle buyurmaktadır:
"Benim nâmıma zahmet çeken savaştan ve öldürülenlerin seyyiâtını elbette
silerim."

(Al-i İmran, 3/196)

Münir Derman

Münir Derman (1910-1989) hazretleri, operatör doktor olarak bilinir. Baba tarafından bü
Trabzon'da Buhara'lı Ömer
İnan'dan feyz ve eğitim almış ve 9 yaşında hafız olmuştur. İl-

kokulu Özel Fransız okulunda okumuş, ortaokul ve liseden sonra devlet bursu ile üniversite tahsili için Fransa'ya gönderilmiştir. Fransa'da Felsefe, Psikoloji ve Tıp eğitimi almıştır. Sorbonne'da Doktora yapmıştır. Suudi Arabistan'da bir prensin daveti üzere bir süre kalmıştır. Bu arada Mısır'da Ezher Üniversitesinde Şeria okumuştur. Askerliğini Kore'de askeri doktor olarak yapmıştır. Bir süre Japonya'da bulunmuştur. A.Ü. Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesi'nde Felsefe alanında öğretim üyesi olarak çalışmıştır. İstanbul üniversitesi Tıp Fakültesini de bitirmiştir. Doğu Anadolu'da Tıp Doktoru olarak kısa bir süre görev yapmıştır. Hükümet Tabibi olarak Bozüyük'te çalışmıştır. Almanya'da 15 yıl anatomi alanında öğretim üyeliği yapmıştır. Eskişehir'de Genel Cerrah olarak doktorluk yapmıştır. Fransızca, Almanca, Rusça ve Arapça dillerini iyi seviyede bilen Derman, mütevazı bir hayat yaşamıştır. Hiç evi ve maddi serveti olmamıştır. Ankara'da bir otel odasında mütevazı şartlarda yaşamıştır. Vasiyeti üzere köy kabristanlığına gömülmek isteyen ve vefatından önce "Kabir Taşım" isimli şiir yazarak vasiyeti üzere bu şiirin kabir taşına yazılmasını ister. 02 Aralık 1989 Cumartesi vuslata eren Münir Derman hazretleri Memlik Köyü'nde toprağa verilir. (Allah rahmet eylesin)

Münir Derman'ın küçük yaştan itibaren manevi halleri zuhur etmiştir. Küçükken minarenin ikinci şerefesinden ittilerilek düşmesine rağmen hiç yara almadan kurtulduğu rivayet edilmektedir. Annesi Şehvar hatun bir gün hastanede yatarken kendisini ziyarete gelen oğlu Münir Derman ve Sabri Tandoğan'a şöyle bir hitapta bulunmuştur: "Evladım bazen cambaz olup benim 70 yıldır kahrımı çeken, beni 70 yıldır taşıyan şu ayakları öpmek istiyorum." Hasta yatağında dizinden, ayağından şikâyette bulunması beklenen bir kişinin bu şekilde şükür ifadeleri Münir Derman'ı ve Sabri Tandoğan'ı derinden etkilemiştir.

Münir Derman doktorluk yaptığı sırada gelen hastalardan hiç muayene ücreti; veya başka bir ücret almamıştır. Kendisi hastanenin her birimindeki eksikleri yakından takip eder, hastayı olumsuz etkilememesi için önceden önlem alırdı. Maaşından da muhakkak fakirlere, yoksullara yetimlere infak etmiştir. Bu nedenle hayatı boyunca hiç evi olmamıştır. Gayet mütevazı giyinmiş, kışın soğuşunda bile bazen kısa kollu tişörtle dolaştığı olmuştur. Kendisine bunun hikmetini soranlara: “Evladım biz at cinsindeniz, o yüzden üşümüyoruz.” diyerek tevazu ile nefsinin de ayaklar altına almasını bilmiştir. Ramazan ayında sakız çiğneyen yaşlı bir ihtiyara da: “Ben hayvan profesörüyüm. Et yiyen hayvanlar soldan sağa doğru çiğner, ot obur hayvanlar sağdan sola doğru çiğner; acaba hangi türe giriyorsunuz ki yukarıdan aşağı ağızınız oynuyor.” diyerek Ramazan ayına ve oruca saygısızlığa kendi üslubuyla sert bir şekilde uyarıda bulunmuştur. Hastanede kendisinden emrivaki bir şekilde rapor isteyen bir genel müdüre hastalığının ne olduğunu sormuş, genel müdür ise hastalığından bahsetmeden, genel müdür olduğunu ve kendisine 20 günlük rapor vermesi gerektiğini emretmiş; aksi takdirde başına bela olacağını söylemiş; fakat Münir Derman’ın hiç tepki vermemesine rağmen, genel müdür oracıkta ruhunu teslim etmiştir. Bu ise Münir Derman’ın hayatında yaşamış olduğu ilginç hadiselerden biridir. Allah’tan başka kimseye boyun eğmeyen sert mizaçlı, kültürlü, işinin ehli bir zat olan Münir Derman’ın klasik tasavvuf çizgisinden öte fikri bakımdan İbn Arabi mizaç bakımından ise Şems-i Tebrizî meşrep bir sûfi olduğuna dair rivayetler bulunmaktadır. Eserlerinde ve sohbetlerinde zaman zaman üçler yediler kırklarla ve Hızır’la görüştüğünü sarıh bir şekilde ifade etmiş; sır ve hikmet dolu sözleriyle ledünni ilimden bilgileri sızdırmaktan öte, bu hikemi sözleri cömertçe insanlarla paylaşmıştır.

Vaazları ve sohbetleriyle irşad hizmetini yerine getiren Münir Derman hazretleri, kendisinden sonra gelenlere Allah Dostu Derki I-II-III-IV-V, Su I-II-III, Muhyiddin Arabi Nasihatleri, Yazılacak Sırların İlki Yazılmayacak Sırların Sonu isimli eserler bırakmıştır.

Münir Derman tarafından kabir kitabesine yazılmak üzere vasiyet edilmiş olan bir şiir vardır ki; bu şiir kendi hayatının ve yaşam felsefesinin adeta hülasasını vermektedir. Ölüm ancak bir Allah dostu için bu kadar tabii olabilir. Bu şiiri aşağıda vererek, yorumunu siz kıymetli okuyucuların kalbî hissiyatına bırakıyorum. Ayrıca bu büyük Allah dostunu bir Fatiha ikramıyla taltif etmenizi istirham ediyorum.

MÜNİR DERMAN'IN KABRİ BAŞINDAKİ ŞİİRİ

Kabir Taşım

Bir gövde borcum var toprağa

Verdim borcumu.

Ruhumun toprağa borcu yok benim.

Arama toprakda beni, ben başka yerdeyim.

Toprağım temizdi, temiz teslim ettim borcumu.

Bu kabir ruhumla gövdemin ayrılış yeri.

Burada arama, burda değilim.

Azapda değil, narda değilim.

Sıkıntım kalmadı artık, aç ve yoksul değilim.

Dünyada haksızlık, sefalet, açlık, sıkıntı, dertlerle arkadaş yaşadım.

Şikayet etmedim Rabb'imden, bu nedir diye

Kırklar, yediler, dörtler, üçlerle arkadaş idim.

Hızır'la buluştum, konuştum, dertleştim, dünya yüzünde...

Şikayet etmedim kendi halimden.

Nefsinle uğraşma bu savaş değildir.
Kabirde azabın esası budur.
Bırak nefsini kendi haline.
Uğraşma onunla yakışmaz sana.
Gövde, nefis, ruh başka başkadır.
Yekdiğerine karıştırıp çengelleme onları.
Nefis dünyada kalır, gövde toprakda
Ruh gider aslı olan Rab'bine

Burada arama burda değilim.
Azapda değil, narda değilim.
Sıkıntım kalmadı, aç ve yoksul değilim.
Gövde mi verdim toprağa borçlu değilim.
Nefsimin de derdi dünyada kaldı.
Üzme kendini, ben de senin gibiyim.
Rabb'imın yanında uçar gibiyim.